

[Ninna Pedersen]

Her er der tale om myndighedernes skøn over, hvad der er barnets tarv, så vi mener, at den lov, der er i øjeblikket, er tilstrækkelig på området.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Fra SFs side synes vi, at det er godt, spørgsmålet bliver rejst igen, fordi vi ved, at det kan være et problem mange steder, idet nogle forældre tror, at i og med, at der er udpeget faddere, er de også værges for børnene i tilfælde af forældrenes død. Om ikke andet så af den grund er det meget vigtigt, at det her bliver præciseret, at det altså ikke er tilfældet.

Vi synes imidlertid, det er et lidt løst grundlag, for det er en ret, fadderne får, det giver ikke nogen sikring for barnet. Det er mere en lov af hensyn til fadderne, end det er en lov af hensyn til barnet. Det kunne vi i hvert fald godt tænke os at ændre.

Vi synes også, det skal være muligt at ændre værgen op igennem barnets livsforløb, for det er ikke sikkert, at den, der har tilknytning til barnet på dåbstidspunktet, også er den, der har tilknytning til barnets miljø senere hen. Derfor er det meget stift én gang for alle at udpege faddere eller værge. Vi synes, der må være mere fleksibilitet i forslaget.

Som sagt vil vi gerne gå ind for en oplysning om disse problemer, og vi vil måske være med til, at man forpligter en instans, enten ved fødsel eller ved navngivning, til at oplyse om reglerne vedrørende faddere, for det kan altså være et problem, at folk tror ét, mens det er noget andet, der gælder.

Aase Olesen (RV):

På det radikale venstres vegne skal jeg i lighed med de foregående ordførere afvise forslaget – i lighed med den stilling, vi tidligere har taget til dette forslag.

Jeg vil gerne tilslutte mig fru Nathalie Linds ønske om, at vi i udvalget får undersøgt, hvordan praksis vedrørende børnetestamenter er. Jeg tror, der er behov for en drøftelse i udvalget af det problem.

Lis Starcke (DR):

Vi har i retsforbundet stadig ikke nogen tiltro til det foreliggende forslag fra kristeligt folkeparti. Vi kan ikke se, at det løser pro-

blemerne i de uheldige forhold, som vi må give kristeligt folkeparti ret i kan opstå, fordi de færreste unge forældre tænker på nødvendigheden af, at de udpeger en værge for deres børn. At skifteretten, hvis dette ikke har fundet sted, skal finde frem til en værge, er heller ikke nogen ideel løsning. Det kommer ofte til at virke meget upersonligt. Selv om skifteretten naturligvis tager en samtale med den nærmeste familie, er det jo ikke sikkert, at den derigennem får noget entydigt svar.

De uheldige institutionsanbringelser af forældrelose børn, som har fundet sted, og som blev omtalt ved den forrige førstebehandling af dette forslag, bør man naturligvis søge at afværge, men efter vor mening kan det ikke ske igennem dette forslag.

Men vi er for oplysning om problemerne. Det må nærmest være en oplysning af forældrene, sådan at de kan afværge mulige uheldige forhold.

Poul H. Møller (KrF):

Der var jo ikke meget at råbe hurra for her, hvad angår modtagelsen i denne omgang. Man har undret sig, sagde nogle af ordførerne og også justitsministeren, over, at vi genfremsætter dette forslag. Det gør vi, fordi vi har visse intentioner med det. Vi mener, at der ligger noget i denne lille ændring i myndighedsloven, som måske kunne bevirke, at man undgik disse uheldige ting, der kan ske ved, at et forældrepar pludselig dør og barnet skal anbringes og have andre til at udøve forældremyndigheden.

Der er talt om dette med faddere. Når vi har koblet det sammen i dette forslag, har vi også en hensigt med det, det må erkendes. Det er jo en gammel skik, at man, når man skal have sit barn døbt, finder nogle faddere og nogle gudmødre. Det er en køn gammel skik, som jeg vil tillade mig at tro at ikke alt for mange faddere tager alt for tungt på, tager alt for højtideligt og tager alt for forpligtende. Det er nærmest noget med, at man skal med i kirken og overvære barnets dåb, og så skal man vel også med til den efterfølgende dåbsfest med mad og drikke, og hvad dertil hører, men derudover føler man sig nok – jeg skal ikke generalisere, men jeg tror, det gælder langt de fleste – ikke særlig forpligtet, endskønt man står i Guds hus og lover for Guds ansigt, at man vil sørge for, at